

Identificació de l'expedient

Informe relatiu a la proposta d'adquisició de les obres *Sense títol* d'Elena Paredes de 1967, incloses en la línia d'Art de Postguerra i segones avantguardes.

Fitxa del bé

Objecte: Pintura
Títol: *Sense títol*
Autor: Elena Paredes
Datació: 1967
Tècnica: Acrílic sobre llenç
Mesures: 126 x 110 cm

Objecte: Pintura
Títol: *Sense títol*
Autor: Elena Paredes
Datació: 1967
Tècnica: Acrílic sobre llenç
Mesures: 125 x 110 cm

Import final d'ambdues obres: 26.000,00€
amb IVA inclòs.

Antecedents

1. La línia d'adquisicions d'Art de Postguerra i segones avantguardes es crea amb l'objectiu de reforçar la Col·lecció Nacional i constituir un relat que emmarqui l'art contemporani històric i patrimonial d'artistes catalans/es o artistes vinculats/des amb Catalunya del període comprés, essencialment, entre els anys quaranta i els anys setanta del segle passat. L'objectiu és reforçar les col·leccions dels museus, sense deixar de banda el discurs coherent de la Col·lecció Nacional
2. L'any 2023 es va obrir aquesta línia sense convocatòria i és l'any 2024 en que es decideix obrir una convocatòria pública i que s'ha mantingut en el mateix format aquest any 2025, amb l'objectiu que els particulars o col·leccionistes propietaris d'obres d'art, artistes, galeries d'art, centres d'art, centres de creació i producció de Catalunya i els museus puguin proposar l'adquisició d'obres que han de formar part de la Col·lecció Nacional.
3. S'han fet diverses reunions amb els membres del grup de treball d'aquesta línia d'adquisició els quals finalment han aprovat la proposta d'adquisició de les obres *Sense títol* d'Elena Paredes de 1967 respectivament, i s'inicia la tramitació perquè s'informi la seva adquisició en la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya.

Descripció del bé

La primera obra proposada, *Sense títol* de l'any 1967 és un acrílic sobre llenç que en què l'artista presenta una figura femenina, referenciant els seus caràcters sexuals i en una simetria perfecta, recordant a un test de Rochard. L'obra té una clara dimensió d'introspecció psicològica que l'artista aconsegueix amb el joc de corbes orgàniques que recorden a l'Art Noveau però portat a un extrem, envoltades d'una atmosfera inquietant. Els negres, grisos destaquen, amb uns vermells incendiats que evoquen la sang i l'energia, característiques habituals de Paredes.

La segona obra de la proposta, *Sense títol*, de l'any 1967, és també un acrílic sobre llenç que forma part de la sèrie de quadres pintats per Paredes que representen la feminitat en els quals el cos és el protagonista únic de les composicions i és considerat un territori. És destacable, però que a *Sense títol*, Paredes representa en aquesta obra un bust femení, però amb un rostre que no és definit, no és una persona, sinó que ens evoca a una nina sinistra. La manca de rostre i el contrast de tons: la foscor del fons amb la blancor dels ossos, o el vermell que representa trossos de carn viva transmeten una angoixa explícita, un mirall de la societat de postguerra dels anys seixanta.

Ambues obres són rellevants en la trajectòria de Paredes, perquè va ser a l'època dels anys seixanta en què l'artista va consolidar el seu estil amb una nova figuració que es caracteritzava per una poètica molt particular, amb paral·lelismes amb l'obra d'Amèlia Riera. Els quadres es troben immersos en la foscor i la representació del tors d'una dona, del seu cos o del seu vestit, com un tòtem amb contundència i rotunditat ens presenta un món inquietant i complex.

L'artista

Elena Paredes (Rosario de Santa Fe, l'Argentina, 1911 – Barcelona, 2006) era filla de pares espanyols i va ser per aquest motiu que va tornar a Barcelona i es va formar a l'Escola de Belles Arts. Més endavant es va casar amb un industrial, Jorge Rivière l'any 1940 i van comprar l'illa de S'Arenella a la badia de Cadaqués que és on hi va tenir l'estudi. La primera etapa de Paredes, en la seva formació pintava obres esquemàtiques en camí cap a l'abstracció, no tenia interès per la perspectiva i va substituir l'ús del pinzell per l'espàtula de manera que les seves obres tenien tractaments més estructurats a partir de colors plans.

L'any 1960 va exposar al IV Saló de Maig amb l'obra *Paisatge urbà* que trencava amb l'anterior etapa i amb la qual va guanyar el Premi Torres García. A principis dels anys seixanta incorporarà el collage a les seves peces, participant durant un breu període en la corrent informalista, però de seguida el 1965 retorna a l'ús de colors plans i s'endinsarà en les iconografies de figures solitàries i esquemàtiques a través de les quals fa una radiografia de la societat com una crítica fruit de l'observació exterior que trasllada al seu món interior. És aquest mateix any que Paredes es converteix en la primera dona en guanyar el Premi de dibuix Joan Miró.

Entre el 1955 i el 1999 Paredes participa en exposicions tan individuals com col·lectives com a Barcelona a la Galeria Dau al Set el 1978 o el 1980 a la Galeria Maeght el 1992. A Cadaqués hi va exposar el 1999 al Casino en la mostra *Pintura en libertad* on ella mateixa va escriure "Pintar es escribir tu propia historia, confesar lo inconfesable, una reconciliación contigo mismo y la vida".

- Biografia d'Assumpta Bassas publicada a: Mitrani, Alex (ed.): Pintura Catalana. Segones Avantguardes, Barcelona, Univers, 2023. p. 243-244.

Valoració final

L'aportació d'aquesta obra a la Col·lecció Nacional, suposa la possibilitat de tenir l'obra d'una dona artista que va representar la modernitat crítica dels anys seixanta amb un estil personal i una mirada sobre la dona, de gran interès històric pel període de la postguerra i segones avantguardes. Les destinacions més indicades per ser dipositades són el Museu d'Art Contemporani de Barcelona i el Museu Nacional d'Art de Catalunya.

	Vist i plau
Marina Peris Betlloch	Sonia Blasco Andaluz
Tècnica del servei de Museus i Protecció de Béns Mobles	Cap del servei de Museus i Protecció de Béns Mobles